Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2013. gada 29. janvārī*

Pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi — Uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūra — Atspoles tipa transporta pakalpojumi Itālijā un Eiropā — Pretendenta piedāvājuma noraidīšana — Lēmums piešķirt līguma slēgšanas tiesības citam pretendentam — Ārpuslīgumiskā atbildība — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Izraudzītā pretendenta piedāvājums — Piekļuves atteikums — Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību

Apvienotās lietas T-339/10 un T-532/10

***Cosepuri Soc. Coop. pA***, Boloņa (Itālija), ko pārstāv *F. Fiorenza*, advokāts,

prasītāja,

pret

**Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi (*EFSA*)**, ko pārstāv *D. Detken* un *S. Gabbi*, pārstāvji, kuriem palīdz *J. Stuyck* un *A.-M. Vandromme*, advokāti,

atbildētāja,

par prasību atcelt konkursa procedūru CFT/EFSA/FIN/2010/01 par atspoles tipa transporta pakalpojumu nodrošināšanu Itālijā un Eiropā (OV 2010/S 51–074689) un prasību atlīdzināt zaudējumus (lieta T-339/10), kā arī prasību atcelt *EFSA* 2010. gada 15. septembra lēmumu, ar kuru prasītājai atteikts piešķirt piekļuvi attiecīgajā konkursa procedūrā izraudzītā pretendenta piedāvājumam (lieta T-532/10).

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] (referents) un J. Švarcs [*J. Schwarcz*],

sekretāre S. Spiropula [*S. Spyropoulos*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 8. maija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – itāļu.

## Spriedums

### Tiesvedības priekšvēsture

1 Paziņojumā par paredzamo publisko iepirkumu, kas publicēts 2010. gada 13. marta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* pielikumā (OV S 51), Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (*EFSA*) izteica uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu CFT/EFSA/FIN/2010/01 par atspoles tipa transporta pakalpojumu nodrošināšanu Itālijā un Eiropā (turpmāk tekstā – "uzaicinājums iesniegt piedāvājumu").

2 Saskaņā ar uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu IV.2.1. punktā noteikto līguma slēgšanas tiesības bija jāpiešķir saimnieciski izdevīgākajam piedāvājumam, to novērtējot atbilstoši tehniskajās specifikācijās, uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu vai piedalīties sarunās vai arī aprakstošajā dokumentā izklāstītajiem kritērijiem. Tehniskajās specifikācijās bija paredzēti šādi piedāvājuma atlases kritēriji: finansiālais piedāvājums (50 punkti) un tehniskā kvalitāte (50 punkti). Līguma slēgšanas tiesības bija jāpiešķir piedāvājumam, kurš ieguvis visaugstāko vērtējumu, kas iegūts, saskaitot finansiālā piedāvājuma un paša piedāvājuma tehniskās kvalitātes vērtējumus.

3 Termiņš piedāvājumu vai dalības pieteikumu saņemšanai tika noteikts līdz 2010. gada 19. aprīlim. Noteiktajā termiņā tika iesniegti četri piedāvājumi, starp tiem bija arī prasītājas *Cosepuri Soc. Coop. pA* piedāvājums.

4 2010. gada 31. maijā piedāvājumu vērtēšanas komisija (turpmāk tekstā – "vērtēšanas komisija") ierosināja līguma slēgšanas tiesības piešķirt nevis prasītājai, bet gan kādam citam pretendentam, kurš kopumā bija saņēmis 88,62 punktus, kuru sadalījums bija šāds: 48,62 punkti par finansiālo piedāvājumu un 40 punkti par paša piedāvājuma tehnisko kvalitāti. Prasītāja tika ierindota otrajā pozīcijā ar kopumā 87 punktiem, kuru sadalījums bija šāds: 50 punkti par finansiālo piedāvājumu un 37 punkti par paša piedāvājuma tehnisko kvalitāti.

5 Tajā pašā 2010. gada 31. maijā *EFSA* arī nolēma līguma slēgšanas tiesības piešķirt vērtēšanas komisijas ierosinātajam pretendentam (turpmāk tekstā – "izraudzītais pretendents" un prasītājai nosūtīja vēstuli, kurā tai tika paziņots par lēmumu noraidīt tās konkursā iesniegto piedāvājumu. Prasītājai adresētajā vēstulē *EFSA* izklāstīja iemeslus, kādēļ prasītājas piedāvājums tika noraidīts, veicot prasītājas un izraudzītā pretendenta piedāvājumu salīdzinājumu un norādot šā pēdējā nosaukumu.

6 2010. gada 11. jūnijā prasītāja lūdza *EFSA* tai dot piekļuvi līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras materiāliem.

7 Uz šo lūgumu *EFSA* atbildēja ar nedatētu vēstuli, kas, pēc prasītājas teiktā, ir saņemta Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 1. nod., 3. sēj., 331. lpp.) paredzētajā termiņā. Atsaukdamās uz Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 1. nod., 4. sēj., 74. lpp.; turpmāk tekstā – "Finanšu regula"), *EFSA* vispirms norādīja, ka tā 2010. gada 31. maija vēstulē (skat. iepriekš 5. punktu) prasītājai ir norādījusi prasītājas piedāvājuma noraidīšanas iemeslus, izraudzītā pretendenta piedāvājuma raksturlielumus un izdevīgumu, kā arī šā pēdējā nosaukumu. Atsaukdamās uz Regulu Nr. 1049/2001, *EFSA* prasītājai nosūtīja arī vērtēšanas ziņojuma un ar izraudzīto pretendentu noslēgtā līguma kopiju. Turpretim piekļuvi izraudzītā pretendenta un pārējo pretendentu piedāvājumiem *EFSA* prasītājai atteicās piešķirt, pamatojoties uz to, ka šī piekļuve varētu kaitēt viņu komerciālo interešu aizsardzībai. Šajā ziņā *EFSA* atsaucās uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu. Turklāt *EFSA* prasītājai paskaidroja, ka prasītāja tai var iesniegt atkārtotu pieteikumu piecpadsmit darbdienu laikā no šīs vēstules saņemšanas brīža.

8 2010. gada 3. augustā prasītāja darīja zināmu *EFSA* savu vēlmi iepazīties ar līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas lietas materiāliem, norādot dienu un laiku, kad tā vēlētos ar tiem iepazīties.

9 2010. gada 9. augustā prasītāja paskaidroja, ka tās 2010. gada 3. augusta pieteikuma mērķis bija panākt, lai *EFSA* pārskatītu savu lēmumu tai nedot piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem. Konkrēti, prasītāja apstrīdēja atteikumu tai ļaut iepazīties ar izraudzītā pretendenta piedāvājumu.

10 2010. gada 13. augustā *EFSA* gan konstatēja, ka prasītājas 2010. gada 9. augusta vēstulē ir apliecināts, ka tās 2010. gada 3. augusta pieteikums būtībā ir atkārtots pieteikums, gan norādīja, ka termiņu atbildei uz prasītājas pieteikumu tā pagarinās par piecpadsmit darbdienām atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 2. punktam.

11 2010. gada 15. septembrī *EFSA* prasītājai apstiprināja, ka tā atsakās tai dot piekļuvi attiecīgā uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu gaitā pretendentu iesniegtajiem piedāvājumiem. Šajā ziņā *EFSA* atsaucās uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu un Finanšu regulas 100. panta 2. punktu.

**Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi**

12 Ar prasības pieteikumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2010. gada 9. augustā (lietā T-339/10) un 13. novembrī (lietā T-532/10) prasītāja ir cēlusi šīs prasības.

13 Ar Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2012. gada 15. marta rīkojumu atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 50. pantam lietas T-339/10 un T-532/10 tika apvienotas mutvārdu procesam un sprieduma taisīšanai.

14 Pēc tiesneša referenta ziņojuma uzklausīšanas Vispārējā tiesa (otrā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu.

15 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklausīti 2012. gada 8. maijā rīkotajā tiesas sēdē.

16 Tiesas sēdē, ievērojot šīs lietas apstākļus un pamatojoties uz Reglamenta 65. panta un 67. panta 3. punktu, Vispārējā tiesa veica pierādījumu savākšanas pasākumu, prasot iesniegt izraudzītā pretendenta finansiālo piedāvājumu. *EFSA* tūlīt izpildīja šo pierādījumu savākšanas pasākumu un tiesas sēdē piekrita tam, lai šis finansiālais piedāvājums tiktu darīts zināms prasītājai.

17 Lietā T-339/10 prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt konkursa procedūru, ciktāl finansiālos piedāvājumus tajā ir paredzēts izvērtēt aizklāti;

— atcelt lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu citam pretendentam, kā arī visus ar to saistītos aktus;

— piespriest *EFSA* atlīdzināt tai zaudējumus;

— piespriest *EFSA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 Lietā T-339/10 *EFSA* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību atcelt konkursa procedūru noraidīt kā nepieņemamu vai – pakārtoti – kā nepamatotu;

— prasību par zaudējumu atlīdzību noraidīt kā nepieņemamu vai – pakārtoti – kā nepamatotu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

19 Lietā T-532/10 prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt *EFSA* 2010. gada 15. septembra lēmumu;

— noteikt *EFSA* pienākumu iesniegt konfidenciālos dokumentus;

— piespriest *EFSA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

20 Lietā T-532/10 *EFSA* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību atcelt konkursa procedūru noraidīt kā nepieņemamu vai – pakārtoti – kā nepamatotu;

— pieteikumu iesniegt dokumentus noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

## Juridiskais pamatojums

### 1. *Par prasību lietā T-339/10*

*Par prasījumiem atcelt konkursa procedūru*

21 Savu prasījumu atcelt konkursa procedūru atbalstam prasītāja norāda trīs prasības pamatus. Pirmajā prasības pamatā tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Finanšu regulas 89. pants un labas pārvaldības, pārskatāmības un izsludināšanas, kā arī tiesību uz piekļuvi dokumentiem principi. Otrajā prasības pamatā tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Finanšu regulas 100. pants, Regula Nr. 1049/2001, neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, kā arī pārkāpti pārskatāmības un tiesību uz piekļuvi dokumentiem principi. Trešajā prasības pamatā tiek apgalvots, ka esot pārkāpti Finanšu regulas 100. pants un tehniskās specifikācijas, kā arī būtībā neesot sniegts pienācīgs pamatojums.

22 Ievadam jautājumā par tiesībām, kas piemērojamas Eiropas Savienības iestāžu un struktūru rīkotajām pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām, ir jāatgādina, ka šo procedūru regulējums ir rodams Finanšu regulas I daļas V sadaļas un Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Finanšu regulai (OV L 357, 1. lpp., OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 1. nod., 4. sēj., 145. lpp.; turpmāk tekstā – "Īstenošanas kārtība"), noteikumos – to redakcijā, kas bija piemērojama šīs lietas faktu iestāšanās laikā.

Par prasījumu atcelt konkursa procedūru pieņemamību

23 Prasītāja paskaidro, ka šajā prasībā tiek apstrīdēti šādi akti: *EFSA* 2010. gada 31. maija vēstule (skat. iepriekš 5. punktu), uzaicinājums iesniegt piedāvājumu, tehniskās specifikācijas, vērtēšanas komisijas ziņojums un *EFSA* ar izraudzīto pretendentu noslēgtais līgums.

24 Tiesas sēdē prasītāja norādīja, ka tā atsakās no prasījuma atcelt tehniskās specifikācijas un vērtēšanas komisijas ziņojumu, un tas tika pieņemts zināšanai.

25 Turklāt *EFSA* tiesas sēdē paskaidroja, ka tā atsakās no iebildes par nepieņemamību, ko tā savos procesuālajos rakstos bija izvirzījusi attiecībā uz prasītājas celto prasību atcelt konkursa procedūru, jo otrā prasījumu daļa ir par lēmumu piešķirt līguma slēgšanas tiesības citam pretendentam.

26 Pārējā daļā un ciktāl starp apstrīdētajiem aktiem prasītāja ierindo arī *EFSA* ar izraudzīto pretendentu noslēgto līgumu, pietiek vien konstatēt, ka attiecīgais akts rada tiesiskas sekas tikai un vienīgi līgumiskajās attiecībās šo līdzēju starpā, kurās prasītāja ir trešā persona. Nav norādīts nekas tāds, kas ļautu uzskatīt, ka attiecīgais akts rada saistošas tiesiskas sekas, kas spētu skart prasītājas intereses, būtiski mainot tās tiesisko stāvokli. No tā izriet, ka prasītājas prasība atcelt konkursa procedūru, ciktāl tā attiecas uz *EFSA* ar izraudzīto pretendentu noslēgto līgumu, ir nepieņemama. Jāpiebilst, ka saskaņā ar LESD 266. pantu iestādei vai struktūrai, kuras pieņemtie akti ir atzīti par spēkā neesošiem, ir jāveic Vispārējās tiesas sprieduma izpildei vajadzīgie pasākumi. Tādēļ nav izslēdzams, ka gadījumā, ja lēmums piešķirt līguma slēgšanas tiesības citam pretendentam tiktu atcelts, *EFSA* attiecīgais līgums būtu jāizbeidz (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2005. gada 31. janvāra rīkojumu lietā T-447/04 R *Capgemini Nederland*/Komisija, Krājums, II-257. lpp., 95.–97. punkts).

27 Turklāt, tā kā starp apstrīdētajiem aktiem prasītāja ierindo arī "uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu", jāsecina, ka šis lūgums pārklājas ar otro prasījumu daļu, kurā tiek lūgts atcelt lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu citam pretendentam.

28 Visbeidzot, ciktāl otrajā savu prasījumu daļā prasītāja lūdz atcelt lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu citam pretendentam, "kā arī visus ar to saistītos aktus", ir jāatgādina, ka saskaņā gan ar Eiropas Savienības Tiesas Statūtu 21. panta pirmo daļu, kas tiesvedībā Vispārējā tiesā ir piemērojams atbilstoši šo pašu statūtu 53. panta pirmajai daļai, gan ar Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu prasības pieteikumā ir jānorāda strīda priekšmets un kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavoties savai aizstāvībai un Vispārējā tiesa – īstenot savu pārbaudi, ja iespējams, bez papildu informācijas iesniegšanas. Nolūkā nodrošināt tiesisko noteiktību un pareizu tiesvedību, lai prasība tiktu atzīta par pieņemamu, pamata faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, ar kuriem prasība pamatota, – vismaz kopsavilkuma veidā bet tomēr saskaņoti un saprotami – jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 1996. gada 18. septembra spriedumu lietā T-387/94 *Asia Motor France* u.c./Komisija, *Recueil*, II-961. lpp., 106. un 107. punkts, un 2005. gada 14. decembra spriedumu lietā T-209/01 *Honeywell*/Komisija, Krājums, II-5527. lpp., 55. un 56. punkts un tajos minētā judikatūra). Šajā lietā, izņemot norādi uz *EFSA* ar izraudzīto pretendentu noslēgto līgumu, attiecībā uz kuru prasība atcelt konkursa procedūru ir atzīstama par nepieņemamu (skat. iepriekš 26. punktu), prasītāja neprecizē, uz kuriem "aktiem" attiecas tās prasījumu otrā daļa, un sava pieteikuma pamatošanai nesniedz nekādu argumentāciju. Tādēļ prasījumu otrā daļa, ciktāl tajā ir lūgts atcelt "visus ar" lēmumu piešķirt līguma slēgšanas tiesības citam pretendentam "saistītos aktus", ir jānoraida kā nepieņemama.

29 Ievērojot visu iepriekš izklāstīto, prasībā lietā T-339/10 ir izvērtējams vienīgi lūgums atcelt *EFSA* lēmumu noraidīt prasītājas piedāvājumu un piešķirt strīdīgās līguma slēgšanas tiesības citam pretendentam, kura piedāvājums ir ticis atzīts par labāku.

Par lietas būtību

– Par pirmo prasības pamatu – Finanšu regulas 89. panta, labas pārvaldības, pārskatāmības un izsludināšanas, kā arī tiesību uz piekļuvi dokumentiem principu pārkāpumu

30 Prasītāja nopeļ tehnisko specifikāciju II.8. punktu, kurā ir noteikts, ka finansiālo piedāvājumu vērtēšanas procedūra ir konfidenciāla. Finansiālais piedāvājums, pēc tās domām, neesot uzskatāms par konfidenciālu informāciju. Tādējādi *EFSA*, neļaudama pretendentiem piedalīties piedāvājumu atvēršanā un saimnieciskajā vērtēšanā, esot pieļāvusi kļūdu. Turklāt, piedāvājuma vērtēšanas ziņojumā izdzēšot izraudzītā pretendenta piedāvāto cenu, *EFSA* esot liegusi visas iespējas to pārbaudīt vēlāk. Prasītāja paskaidro, ka tā nebūtu ieinteresēta celt prasību par tehniskajām specifikācijām, ja vien tās viņai nebūtu bijušas nelabvēlīgas.

31 *EFSA* prasītājas argumentus apstrīd.

32 Pirmkārt, prasītāja sūdzas, ka tehnisko specifikāciju II.8. punktā esot bijis paredzēts, ka piedāvājumu vērtēšanas procedūrai jābūt konfidenciālai. Šajā ziņā jānorāda, ka prasītāja šajā lietā var pakārtoti apstrīdēt tehnisko specifikāciju tiesiskumu (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2008. gada 21. maija spriedumu lietā T-495/04 *Belfass*/Padome, Krājums, II-781. lpp., 44. punkts). Tiesas sēdē prasītāja paskaidroja, ka tā iebilst vienīgi pret to, ka tai nebija iespējas piedalīties finansiālo piedāvājumu vērtēšanas procedūrā. Tā neapgalvo, ka tai esot bijis liegts piedalīties piedāvājumu atvēršanā.

33 Saskaņā ar Finanšu regulas 89. panta 1. punktā noteikto visiem publiskā iepirkuma līgumiem, kurus pilnīgi vai daļēji finansē no budžeta, ir jāatbilst tostarp pārredzamības principam. Šajā lietā jākonstatē, ka tehnisko specifikāciju II.8.2. punkts, kurā ir paredzēts, ka piedāvājumu vērtēšanas procedūra ir slepena, atbilst obligātajām prasībām gan aizsargāt piedāvājumu konfidencialitāti, gan principā novērst līgumslēdzējas iestādes sazināšanos ar pretendentiem (šajā jautājumā skat. Finanšu regulas 99. pantu un Īstenošanas kārtības 148. pantu). Finanšu regulas 89. panta 1. punktā paredzētais pārskatāmības princips, uz kuru atsaucas prasītāja, ir jāsaskaņo ar šīm obligātajām prasībām. Šajos apstākļos nekas neļauj uzskatīt, ka tehnisko specifikāciju II.8. punkts būtu prettiesisks.

34 Otrkārt, prasītāja gaužas, ka tai neesot bijis iespējams uzzināt izraudzītā pretendenta piedāvāto cenu. Konkrēti, prasītāja norāda, ka, piedāvājuma vērtēšanas ziņojumā izdzēšot izraudzītā pretendenta piedāvāto cenu, *EFSA* esot liegusi visas iespējas to pārbaudīt vēlāk. Šajā ziņā un bez vajadzības konkrētajā lietā spriest par to, vai izraudzītā pretendenta piedāvātā cena ietilpst informācijā, kura līgumslēdzējai iestādei ir bijusi jādara zināma noraidītajiem pretendentiem, no mutvārdu procesā sniegtās informācijas ir redzams, ka prasītājai bija iespēja uzzināt attiecīgo cenu. Proti, no vērtēšanas komisijas ziņojuma 2.4. punkta izriet, ka prasītāja, kā arī izraudzītais pretendents ir piedāvājuši vienādu cenu attiecībā uz finansiālā piedāvājuma 2.–7. punktu, gūstot augstāko 15 punktu vērtējumu. Tādējādi izraudzītā pretendenta attiecībā uz finansiālā piedāvājuma 2.–7. punktu piedāvātā cena ir skaidri redzama vērtēšanas komisijas ziņojumā. Savukārt jautājumā par finansiālā piedāvājuma 1. punktu vērtēšanas komisijas ziņojumā ir norādīta prasītājas piedāvātā cena, kā arī gūtais vērtējums. Lai arī izraudzītā pretendenta piedāvātā cena nav skaidri norādīta vērtēšanas komisijas ziņojumā, tajā ir paskaidrots tā gūtais vērtējums. Ņemot vērā šo informāciju, izraudzītā pretendenta attiecībā uz finansiālā piedāvājuma 1. punktu piedāvāto cenu bija iespējams bez grūtībām aprēķināt; to norāda arī *EFSA* saistībā ar otro prasības pamatu. Turklāt tiesas sēdē veiktajā pierādījumu savākšanas pasākumā (skat. iepriekš 16. punktu) Vispārējā tiesa ir varējusi pārliecināties, ka *EFSA* procesuālajos rakstos minētā cena tik tiešām atbilst izraudzītā pretendenta piedāvātajai cenai. Ņemot vērā visu iepriekš izklāstīto, Vispārējā tiesa uzskata, ka, pat ja tiktu pieņemts, ka *EFSA*, prasītājai skaidri nenorādīdama izraudzītā pretendenta piedāvāto cenu, ir pieļāvusi kļūdu, šī kļūda neietekmētu *EFSA* lēmuma noraidīt prasītājas piedāvājumu un piešķirt strīdīgās līguma slēgšanas tiesības citam pretendentam, kura piedāvājums ir ticis atzīts par labāku, tiesiskumu, jo prasītājai bija iespēja uzzināt minēto cenu. Tātad prasītājas šajā ziņā izvirzītie argumenti ir jānoraida.

35 Treškārt, jautājumā par prasītājas norādīto labas pārvaldības principu no judikatūras izriet, ka viena no Savienības tiesību sistēmā ietvertajām garantijām administratīvajā procesā ir labas pārvaldības princips, ar kuru ir saistīts kompetentās iestādes pienākums rūpīgi un objektīvi pārbaudīt visus apstākļus, kam ir nozīme attiecīgajā lietā (skat. Vispārējās tiesas 2011. gada 15. septembra spriedumu lietā T-407/07 *CMB* un *Christof*/Komisija, Krājumā nav publicēts, 182. punkts un tajā minētā judikatūra). Šajā lietā argumenti, ko prasītāja izvirzījusi pirmajā savas prasības pamatā, proti, būtībā nopeļot apstākli, ka tai nebija piekļuves izraudzītā pretendenta finansiālajam piedāvājumam, nav tādi, kas liecinātu, ka *EFSA* nebūtu rūpīgi un objektīvi izvērtējusi visus konkrētās lietas aspektus. Trūkstot sīkākai informācijai, prasītājas šajā ziņā izvirzītie argumenti ir jānoraida.

36 Visbeidzot, ciktāl savos argumentos prasītāja apgalvo, ka esot pārkāpta Regula Nr. 1049/2001, ir jānorāda, ka brīdī, kad tika celta prasība atcelt konkursa procedūru lietā T-339/10, uz prasītājas saskaņā ar minēto regulu iesniegto pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, kā prasības pieteikuma

10. punktā to norāda pati prasītāja, *EFSA* vēl nebija sniegusi galīgo atbildi. Taču atbildē uz sākotnējo piekļuves pieprasījumu tiek pausta tikai pirmā nostāja, kas ieinteresētajām personām dod iespēju lūgt attiecīgo iestādi to pārskatīt. Tādējādi tikai tam tās veiktajam pasākumam, kuram piemīt lēmuma raksturs un kas pilnībā aizstāj iepriekšējo nostāju, var būt juridiska iedarbība, kura var ietekmēt prasītāju intereses, un kuru tādēļ var lūgt atcelt, ceļot prasību (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2006. gada 6. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-391/03 un T-70/04 *Franchet* un *Byk*/Komisija, Krājums, II-2023. lpp., 48. punkts, un 2009. gada 9. septembra spriedumu lietā T-437/05 *Brink's Security Luxembourg*/Komisija, Krājums, II-3233. lpp., 71. punkts). Tādēļ prasībā atcelt konkursa procedūru lietā T-339/10 prasītājas celtais iebildums par to, ka esot pārkāpta Regula Nr. 1049/2001, nav pieņemams.

37 Ievērojot visu iepriekš izklāstīto, pirmais prasības pamats ir jānoraida.

– Par otro prasības pamatu – Finanšu regulas 100. panta, Regulas Nr. 1049/2001 pārkāpumu, pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, kā arī pārskatāmības un tiesību uz piekļuvi dokumentiem principu pārkāpumu

38 Prasītāja kritizē *EFSA* lēmumu noraidīt tās pieteikumu piekļuvei izraudzītā pretendenta un pārējo pretendentu piedāvājumiem (skat. iepriekš 7. punktu). Prasītāja uzskata, ka piekļuve pretendentu tehniskajiem piedāvājumiem neskartu nekādas komerciālās intereses. Bez piekļuves šiem dokumentiem neesot saprotams vērtēšanas komisijas ziņojums. Turklāt apstāklis, ka *EFSA* nav norādījusi izraudzītā pretendenta piedāvāto cenu, esot pamatojuma nesniegšana. Vispārējā tiesa jau esot atzinusi, ka izraudzītā pretendenta piedāvātā cena ir viens no pieņemtā piedāvājuma raksturlielumiem un salīdzinošā izdevīguma aspektiem.

39 *EFSA* prasītājas argumentus apstrīd.

40 Ievadam jākonstatē, ka, lai arī sava otrā prasības pamata virsrakstā prasītāja norāda uz pārskatāmības principu un tiesībām uz piekļuvi dokumentiem, prasības pieteikumā izklāstītie argumenti ir vērsti uz to, lai tiktu konstatēta pamatojuma nesniegšana tāpēc, ka nav notikusi iepazīstināšana ar pārējo pretendentu, konkrēti, izraudzītā pretendenta, piedāvājumiem.

41 Konkrēti, prasības pieteikuma 26. punktā prasītāja norāda, ka "piekļuves atteikums un apstāklis, ka vērtēšanas komisija [.. tai] nav izsniegusi [..] izraudzītā uzņēmuma izteikto piedāvājumu, padara procedūru prettiesisku, jo vērtēšanas ziņojumā norādītā lakoniskā informācija neļauj izprast būtiskās atšķirības starp abiem piedāvājumiem un pārliecināties, ka [komisijas] pozitīvi novērtētie nosacījumi patiešām ir izpildīti". Turklāt prasības pieteikuma 27. punktā prasītāja paskaidro, ka "[izraudzītā pretendenta] piedāvātās cenas nenorādīšanas dēļ konkursa procedūrā nav sniegts pamatojums, jo izraudzītajam uzņēmumam par šo daļu piešķirto punktu skaits nav ticis norādīts".

42 No Finanšu regulas 100. panta 2. punkta un Īstenošanas kārtības 149. panta izriet, ka līgumslēdzēja iestāde ir izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, ja tā, pirmkārt, nekavējoties katram pretendentam, kura piedāvājums ir noraidīts, ir paziņojusi par tā piedāvājuma noraidīšanas iemesliem un ja pēc tam tā piecpadsmit kalendāro dienu laikā pēc rakstiska lūguma saņemšanas pretendentiem, kas iesnieguši pieņemamu piedāvājumu un to skaidri lūguši, ir darījusi zināmus izraudzītā piedāvājuma raksturlielumus un salīdzinošo izdevīgumu, kā arī līguma slēgšanas tiesības saņēmušā pretendenta nosaukumu (Vispārējās tiesas 2008. gada 10. septembra spriedums lietā T-465/04 *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, Krājumā nav publicēts, 47. punkts, un iepriekš 36. punktā minētais spriedums lietā *Brink's Security Luxembourg*/Komisija, 160. punkts).

43 Šāda rīcība atbilst LESD 296. pantā norādītajam pienākuma sniegt pamatojumu mērķim, atbilstoši kuram ir skaidri un nepārprotami jāparāda akta autora argumentācija tā, lai, pirmkārt, ļautu ieinteresētajām personām noskaidrot pieņemtā lēmuma pamatojumu, lai tās varētu aizstāvēt savas tiesības, un, otrkārt, ļautu tiesai veikt lēmuma tiesiskuma pārbaudi (iepriekš 42. punktā minētais spriedums lietā *Evropaïki Dynamiki*/Komisija, 48. punkts).

44 Turklāt jāatgādina, ka pienākums norādīt pamatojumu ir izvērtējams, ievērojot konkrētās lietas apstākļus, it īpaši attiecīgā akta saturu, izvirzīto pamatu būtību un interesi saņemt skaidrojumus, kāda var būt akta adresātiem vai citām personām, kuras tas skar tieši un individuāli (skat. Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedumu lietā C-367/95 P Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, *Recueil*, I-1719. lpp., 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

45 Šajā lietā, pirmkārt, jānorāda, ka *EFSA* prasītājai ir norādījusi prasītājas piedāvājuma noraidīšanas iemeslus, izraudzītā pretendenta piedāvājuma raksturlielumus un izdevīgumu, tā nosaukumu, kā arī nosūtījusi vērtēšanas ziņojuma kopiju un ar izraudzīto pretendentu noslēgtā līguma kopiju (skat. iepriekš 5. un 7. punktu).

46 Otrkārt, apgalvojums, ka, nepiekļūstot pretendenta tehniskajam piedāvājumam, vērtēšanas komisijas ziņojums neesot saprotams, ir jānoraida kā nepamatots. Proti, vērtēšanas komisijas ziņojumā ir redzams, ka tajā attiecībā uz katru piedāvājumu tehniskās vērtēšanas apakškritēriju ir norādīti iemesli, kāpēc attiecīgajiem pretendentiem ir ticis piešķirts vērtējums. Konkrēti, attiecībā uz pirmo tehniskās vērtēšanas apakškritēriju, par kuru ir trešais šīs prasības pamats, vērtēšanas komisijas ziņojumā ir pietiekami skaidras norādes par iesniegto piedāvājumu, tostarp izraudzītā pretendenta piedāvājuma, īpašībām. Turklāt, pamatojoties uz vērtēšanas komisijas ziņojumu, prasītāja ir varējusi Vispārējā tiesā izvirzīt argumentus gan par attiecīgo piedāvājumu salīdzinošo izdevīgumu, gan par izraudzītā pretendenta iesniegto piedāvājumu.

47 Treškārt, jautājumā par to, ka *EFSA* neesot darījusi zināmu izraudzītā pretendenta piedāvāto cenu, kā arī pieņemot, ka šī cena ir daļa no izraudzītā piedāvājuma raksturlielumiem un salīdzinošā izdevīguma, kuri līgumslēdzējai iestādei šajā lietā saskaņā ar Finanšu regulas 100. panta 2. punktu bija jādara zināmi, tik un tā no mutvārdu procesā sniegtajiem pierādījumiem ir redzams, ka prasītājai bija iespēja uzzināt minēto cenu (skat. iepriekš 34. punktu).

48 Ievērojot iepriekš izklāstīto, Vispārējā tiesa uzskata, ka *EFSA* šajā lietā nav neizpildījusi savu konkrēti no Finanšu regulas 100. panta 2. punkta izrietošo pienākumu norādīt pamatojumu.

49 Tik un tā, kā arī ciktāl prasītājas argumenti, tostarp atsaukšanās uz pārskatāmības principu, var tikt izprasti kā vērsti uz to, lai apstrīdētu pašu atteikumu iepazīties ar pretendentu, konkrēti, izraudzītā pretendenta, tehniskajiem un saimnieciskajiem piedāvājumiem, jāatgādina, ka Finanšu regulas 89. panta 1. punktā noteiktais pārskatāmības princips ir jāsaskaņo ar sabiedrības interešu, publisko vai privāto uzņēmumu leģitīmo komerciālo interešu un godīgas konkurences aizsardzību, un tas pamato Finanšu regulas 100. panta 2. punkta otrajā daļā paredzēto iespēju neatklāt noraidītajam kandidātam noteiktu informāciju, ja tas ir vajadzīgs šo prasību ievērošanai (Vispārējās tiesas 2009. gada 10. decembra spriedums lietā T-195/08 *Antwerpse Bouwwerken*/Komisija, Krājums, II-4439. lpp., 84. punkts). Tieši šādā kontekstā Finanšu regulas 100. panta 2. punkta pirmajā daļā ir paredzēts vajadzības gadījumā iepazīstināt tikai ar izraudzītā piedāvājuma raksturlielumiem un salīdzinošo izdevīgumu, kā arī darīt zināmu līguma slēgšanas tiesības saņēmušā pretendenta nosaukumu. Finanšu regulas 100. panta 2. punkta pirmajā daļā nav paredzēts iepazīstināt ar visu izraudzītā pretendenta piedāvājumu kopumā (šajā ziņā skat. Tiesas 2012. gada 13. janvāra rīkojumu lietā C-462/10 P *Evropaïki Dynamiki*/EVA, Krājumā nav publicēts, 39. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt jāatgādina, ka šajā lietā *EFSA* prasītājai ir norādījusi prasītājas piedāvājuma noraidīšanas iemeslus, izraudzītā pretendenta piedāvājuma raksturlielumus un izdevīgumu, tā nosaukumu, kā arī nosūtījusi vērtēšanas ziņojuma kopiju un ar izraudzīto pretendentu noslēgtā līguma kopiju. Ievērojot iepriekš izklāstīto, Vispārējā tiesa uzskata, ka *EFSA* nav neizpildījusi savu Finanšu regulas 89. panta 1. punktā

paredzēto pārskatāmības pienākumu. Turklāt jautājumā konkrēti par izraudzītā pretendenta saimniecisko piedāvājumu jāatgādina, ka prasītājai bija iespēja iepazīties ar šo piedāvājumu dokumentos, kurus *EFSA* darījusi zināmus (skat. iepriekš 34. punktu).

50 Visbeidzot, ciktāl prasītājas argumenti var tikt izprasti kā vērsti uz to, lai apgalvotu Regulas Nr. 1049/2001 pārkāpumu, tie ir jānoraida to pašu iepriekš 36. punktā iztirzāto iemeslu dēļ.

51 Ievērojot visu iepriekš izklāstīto, otrais prasības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

– Par trešo prasības pamatu – Finanšu regulas 100. panta un tehnisko specifikāciju pārkāpumu, kā arī pienācīga pamatojuma nesniegšanu

52 Prasītāja nopeļ tās un izraudzītā pretendenta piedāvājumu salīdzinošo vērtējumu saistībā ar pirmo tehniskās vērtēšanas apakškritēriju. Konkrēti, prasītāja norāda, ka tai ir lielāks skaits transportlīdzekļu nekā izraudzītajam pretendentam, taču tehniskais vērtējums šajā ziņā esot vienāds. Turklāt vērtēšanas komisija kļūdaini esot uzskatījusi, ka prasītāja ir sniegusi maz informācijas par lidojumu faktisko uzraudzību, no vienas puses, un pakalpojuma elastīgumu un tā pievienoto vērtību pasažieriem, no otras puses. Prasītāja vienlīdz kritizē izraudzītā pretendenta piedāvājumu, atsaucoties uz attiecīgajiem pakalpojumiem piemērojamo Itālijas tiesisko regulējumu. Konkrēti, prasītāja uzskata, ka izraudzītā pretendenta apņemšanās transportlīdzekli pastāvīgi novietot *EFSA* stāvvietas tuvumā ir prettiesiska, jo nomas transportlīdzekļu novietošana var tikt veikta tikai atļautā novietošanas vietā, no vienas puses, un transportlīdzekļa pastāvīgas pieejamības garantēšana esot pretrunā pienākumam izpildīt privāto pasūtītāju pasūtījumus, no otras puses. Šajā ziņā prasītāja uzsver, ka Vispārējā tiesa esot atzinusi, ka uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu paredzētajos nosacījumos pretendentus nedrīkst mudināt pārkāpt valsts tiesību aktus. Visbeidzot, vērtēšanas komisija neesot ņēmusi vērā apstākli, ka prasītājai bija partnerības līgums, lai nodrošinātu pakalpojumus jebkurā Itālijas teritorijā esošajā pilsētā. Tādējādi vērtēšanas komisijas ziņojumā norādītajai informācijai neesot sniegts pamatojums.

53 *EFSA* prasītājas argumentus apstrīd.

54 Ievadam jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai līgumslēdzējai iestādei ir plaša rīcības brīvība jautājumā par aspektiem, kas ņemami vērā, pieņemot lēmumu piešķirt līguma slēgšanas tiesības konkursa kārtībā, un Vispārējai tiesai ir jākontrolē vienīgi tas, kā tiek ievēroti procesuālie un ar pamatojumu saistītie noteikumi, kā arī jāpārbauda faktu saturiskā precizitāte un tas, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un pilnvaru nepareiza izmantošana (Vispārējās tiesas 2002. gada 27. septembra spriedums lietā T-211/02 *Tideland Signal*/Komisija, *Recueil*, II-3781. lpp., 33. punkts; 2005. gada 6. jūlija spriedums lietā T-148/04 *TQ3 Travel Solutions Belgium*/Komisija, Krājums, II-2627. lpp., 47. punkts, un 2009. gada 20. maija spriedums lietā T-89/07 *VIP Car Solutions*/Parlaments, Krājums, II-1403. lpp., 56. punkts).

55 Šajā lietā pirmais tehniskās vērtēšanas apakškritērijs attiecās uz to, lai pakalpojumu sniegtu piemērots autoparks, pakalpojuma pieejamību un elastīgumu, kā arī lidojumu uzraudzību. Izraudzītais pretendents guva par 7 punktiem (no 25 punktiem) augstāku vērtējumu nekā prasītāja.

56 Attiecībā uz prasītāju vērtēšanas komisija secināja, ka piedāvātais autoparks ir ļoti izvērsts, tajā esošo transportlīdzekļu skaits ir lielāks par vajadzīgo un tie ir pastāvīgi pieejami. Vērtēšanas komisija vienlīdz norādīja, ka maz informācijas ir sniegts jautājumā par lidojumu faktisko uzraudzību, pakalpojuma elastīgumu un pievienoto vērtību pasažieriem (palīdzība pasažieriem [lidojuma] aizkavēšanās gadījumā, bagāžas nozaudēšanas gadījumā, kā arī lidojuma maršruta maiņas gadījumā).

57 Attiecībā uz izraudzīto pretendentu vērtēšanas komisija vienlīdz secināja, ka piedāvātais autoparks ir ļoti izvērsts, tajā esošo transportlīdzekļu skaits ir lielāks par vajadzīgo un tie ir pastāvīgi pieejami. Vērtēšanas komisija turklāt uzsvēra piedāvātā pakalpojuma lielo elastīgumu un vieglo pieejamību.

Konkrēti, komisija norādīja uz to, ka ir sadarbības nolīgums, lai nodrošinātu gatavībā esošus autovadītājus citviet, piemēram, Lombardijā (Itālija) un Parmā (Itālija), pastāvīga automašīnas atrašanās *EFSA* stāvvietas tuvumā, palīdzība bagāžas nozaudēšanas gadījumā, tehnisko sakaru esamība nepārtrauktai programmatūras tehniskajai apkalpošanai un apņemšanās nepārtraukti un sistemātiski uzraudzīt lidojumus.

58 Pirmkārt, jautājumā par autoparka vērtējumu nav strīda par to, ka katram no tiem – gan prasītājai, gan izraudzītajam pretendentam – bija lielāks skaits transportlīdzekļu, nekā prasīts tehniskajās specifikācijās. Tādēļ apstāklim, ka prasītājai attiecīgi bija lielāks autoparks nekā izraudzītajam pretendentam, nav nozīmes, salīdzinoši vērtējot piedāvājumus šajā ziņā.

59 Otrkārt, jautājumā par to, ka vērtēšanas komisija kļūdaini esot pieņēmusi, ka prasītāja esot sniegusi maz informācijas jautājumā par lidojumu faktisko uzraudzību, jānorāda, ka prasītājas piedāvājums, uz kuru šī pēdējā savos procesuālajos rakstos norāda, lai atbalstītu savus argumentus, bija formulēts šādi:

"*Cosepuri* rīcībā ir jauna programmatūra, kuru var savienot ar Itālijas lielāko lidostu vietnēm, lai tiešsaistē lejupielādētu visu informāciju par iekšzemes un starptautisko reisu izlidošanu un ielidošanu. Pateicoties tam, par pakalpojumu sniegšanu atbildīgie mūsu *EFSA* operatīvās centrāles operatori spēs uzraudzīt un pārbaudīt reisu ielidošanas un izlidošanas laikus lidostās, uz kurām attiecas pasūtījums. Šādi *Cosepuri* var paredzēt iespējamas reisu kavēšanās vai novirzīšanās neparedzētu laika apstākļu, negaidītu streiku vai mehānisku problēmu gadījumos."

60 Šajā ziņā jākonstatē, ka prasītājas piedāvājums, kā to būtībā secinājusi vērtēšanas komisija, patiešām nav bijis visai detalizēts. Prasītājas piedāvājumā vienīgi ir apgalvots, ka tai esot lidojumu uzraudzības sistēma, neprecizējot šīs sistēmas tehniskos raksturlielumus. Turklāt prasītājas piedāvājumā ir norādīts, ka jauno programmatūru, kuru tā lieto (kuras nosaukums tās citētajā izvilkumā nav minēts), "var" savienot ar lielāko Itālijas lidostu vietnēm, sīkāk neko nepaskaidrojot. Ņemot vērā šo informāciju, nekas neļauj uzskatīt, ka vērtēšanas komisija, uzskatīdama, ka jautājumā par lidojumu faktisko uzraudzību prasītāja ir sniegusi maz informācijas, būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

61 Treškārt, jautājumā par to, ka vērtēšanas komisija esot kļūdaini pieņēmusi, ka par pakalpojuma elastīgumu un pievienoto vērtību pasažieriem prasītāja esot sniegusi maz informācijas, ir jānorāda, ka savā piedāvājumā prasītāja ir vienīgi teikusi, kā tā norāda savos procesuālajos rakstos, ka *EFSA* tikšot veltīta operatīvā centrāle un ka tālab tikšot norīkota viena atbildīgā persona, kā arī tās aizstājējs prombūtnes gadījumā. Tomēr, kā savā ziņojumā norādījusi vērtēšanas komisija, prasītāja nav sniegusi nekādu informāciju, kas ļautu sīkāk izvērtēt piedāvātā pakalpojuma elastīgumu. Konkrēti, nav sniegta nekāda informācija par palīdzību pasažieriem [lidojuma] aizkavēšanās gadījumā, bagāžas nozaudēšanas gadījumā, kā arī lidojuma maršruta maiņas gadījumā; to savā ziņojumā ir norādījusi vērtēšanas komisija un prasītāja to neapstrīd. Šajos apstākļos nekas neļauj uzskatīt, ka vērtēšanas komisija, uzskatīdama, ka jautājumā par pakalpojuma elastīgumu un pievienoto vērtību pasažieriem prasītāja ir sniegusi maz informācijas, būtu pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

62 Ceturtkārt, jautājumā par to, ka vērtēšanas komisija neesot ņēmusi vērā apstākli, ka prasītājai ir partnerības līgums, lai nodrošinātu pakalpojumus jebkurā Itālijas teritorijā esošā pilsētā, jānorāda, ka prasītājas apgalvojums par to ir kļūdains. Proti, kā savos procesuālajos rakstos pamatoti norāda *EFSA*, prasītājas piedāvājuma ievaddaļā ir norādīts tikai, ka tā ir izveidojusi jaunus uzņēmumus, kas darbojas vienīgi Emīlijas–Romanjas (Itālija) un Toskānas (Itālija) reģionos, sīkāk neprecizējot nedz to, kādus pakalpojumus šie uzņēmumi faktiski sniedz, nedz attiecīgās teritorijas. Turklāt prasītājas piedāvājumā, joprojām ievaddaļā, īsumā ir norādīts uz iespēju klientiem ar nomas pakalpojuma, saukta par "Busclick", palīdzību veikt rezervēšanu "visās pilsētās". Tomēr papildus tam, ka par piedāvāto pakalpojumu nekas nav paskaidrots sīkāk, no šī izklāsta nav skaidri redzams, vai formulējums "visās pilsētās" attiecas uz piedāvāto pakalpojumu vai šos pakalpojumus izmantojošo klientu ģeogrāfisko

atrašanās vietu. No tā izriet, ka *EFSA* nevarēja lietderīgi pamatoties uz šo sadrumstaloto informāciju, lai no tās secinātu, ka prasītāja patiešām var sniegt savus pakalpojumus "jebkurā Itālijas teritorijā esošā pilsētā", kā savos procesuālajos rakstos tomēr apgalvo prasītāja.

63 Piektkārt, jautājumā par to, ka izraudzītā pretendenta piedāvājums neesot saderīgs ar Itālijas tiesisko regulējumu, pat ja tiktu pieņemts, ka prasītājas piedāvātā minētā tiesiskā regulējuma izpratne ir pareiza, vispirms ir jānorāda, ka tehniskajās specifikācijās kā tehniskais nosacījums nebija paredzēts, ka viens vai vairāki transportlīdzekļi ir jānovieto *EFSA* tuvumā. Tādējādi šajā lietā nav uzskatāms, ka ar uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu paredzētajiem nosacījumiem pretendenti tiktu mudināti pārkāpt attiecīgajam līgumam iespējami piemērojamos valsts tiesību aktus. Turklāt, kā savos procesuālajos rakstos pamatoti norāda *EFSA*, izraudzītā pretendenta piedāvājums var tikt izprasts tādējādi, ka pretendentam ir vai būs atļauta stāvvieta *EFSA* tuvumā. Visbeidzot, jautājumā par apgalvojumu, ka apņemšanās novietot transportlīdzekli *EFSA* tuvumā neļaujot atbildēt uz privāto pasūtītāju pieprasījumiem, pietiek vien konstatēt, ka vērtēšanas komisija ir norādījusi tikai uz izraudzītā pretendenta apņemšanos novietot transportlīdzekli *EFSA* tuvumā. Šī apņemšanās var tikt izprasta tādējādi, ka gadījumā, ja konkrēto transportlīdzekli rezervē privāts pasūtītājs, pretendents apņemas to aizstāt. Katrā ziņā no šīs apņemšanās nebūtu secināms, ka attiecīgais transportlīdzeklis vajadzības gadījumā nevarētu tikt nodots kādu citu, nevis *EFSA* pasūtītāju rīcībā. Ievērojot iepriekš izklāstīto, prasītājas argumenti neļauj uzskatīt, ka vērtēšanas komisijas ziņojumā būtu acīmredzama kļūda vērtējumā. Turklāt, pat ja tiktu pieņemts, ka vērtēšanas komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nekas neļauj uzskatīt, ka izraudzītā pretendenta vērtējumam noteikti būtu bijis jābūt par vairāk nekā 1,62 punktiem (no 25 punktiem) zemākam attiecībā uz pirmo tehniskās vērtēšanas apakškritēriju, kā iznākumā prasītāja būtu varējusi gūt labāko kopvērtējumu. Šajā ziņā jāatgādina, ka tehniskajās specifikācijās kā tehniskais nosacījums nebija paredzēts, ka viens vai vairāki transportlīdzekļi ir jānovieto *EFSA* tuvumā.

64 Ņemot vērā šos apsvērumus, trešais prasības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

65 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasījumi par konkursa procedūras atcelšanu ir jānoraida pilnībā.

*Par kaitējuma atlīdzināšanas prasījumiem*

66 Prasītāja apgalvo, ka, ņemot vērā *EFSA* rīcībai piemītošo prettiesiskumu, šai pēdējai būtu jāpiespriež pienākums tai atlīdzināt par izmaksām, kas tai radušās saistībā ar dalību uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu, un peļņas atrāvumu – par summu, kas nebūtu mazāka par 10 % no atlīdzības par pakalpojumiem, par kuriem ir rīkots uzaicinājums iesniegt piedāvājumu, pieskaitot likumiskos procentus par laiku no attiecīgo pakalpojumu sniegšanas tiesību piešķiršanas dienas līdz maksājamo summu samaksai.

67 Ievadam *EFSA* apgalvo, ka prasības pieteikums nav atbilstīgs Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam, un tik un tā apstrīd prasītājas argumentus.

68 Jāatgādina, ka Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās un tiesību uz ciesto zaudējumu atlīdzību izmantošana saskaņā ar LESD 340. panta otro daļu ir atkarīgas no tā, vai ir izpildīti visi nosacījumi, kas saistīti ar iestādēm pārmestās rīcības prettiesiskumu, zaudējumu esamību un cēloņsakarības starp šo rīcību un apgalvoto kaitējumu esamību. Tā kā visi trīs LESD 340. panta otrajā daļā paredzētie nosacījumi par atbildības iestāšanos ir jāizpilda kumulatīvi, ar to, ka viens no tiem nav izpildīts, pietiek, lai noraidītu prasību par zaudējumu atlīdzību. Turklāt nepastāv nekāds pienākums iestādes atbildības iestāšanās nosacījumus pārbaudīt konkrētā secībā (skat. Tiesas 2010. gada 18. marta spriedumu lietā C-419/08 P *Trubowest Handel* un *Makarov*/Padome un Komisija, Krājums, I-2259. lpp., 40.–42. punkts un tajos minētā judikatūra).

69 Šajā lietā, kā redzams arī no apsvērumiem par prasījumiem atcelt konkursa procedūru, izvērtējot prasītājas prasības pamatus un argumentus, nav konstatēts nekāds prettiesiskums. No tā izriet, ka nosacījums par to, ka *EFSA* pārmestajai rīcībai ir jābūt prettiesiskai, nav izpildīts.

70 No tā izriet, ka, tā kā viens no trijiem nosacījumiem Savienības saukšanai pie atbildības nav izpildīts, prasība atlīdzināt kaitējumu ir jānoraida kā nepamatota. Tādējādi nav jānosaka, vai prasībā atlīdzināt kaitējumu ir izpildītas precizitātes prasības atbilstoši Tiesas Statūtu 21. panta pirmajai daļai, kas piemērojama tiesvedībai Vispārējā tiesā saskaņā ar minēto statūtu 53. panta pirmo daļu, un Vispārējās tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam.

71 No visu iepriekš izklāstīto apsvērumu kopuma izriet, ka prasība lietā T-339/10 ir jānoraida pilnībā un nav jāapmierina prasītājas iesniegtais lūgums veikt procesa organizatoriskos pasākumus, lai saņemtu izraudzītā pretendenta tehniskā piedāvājuma kopiju, jo Vispārējā tiesa uzskata, ka tā ir guvusi pietiekamu skaidrību no lietas materiālos esošajiem dokumentiem.

2. *Par prasību lietā T-532/10*

*Par prasības pieņemamību*

72 *EFSA* apgalvo, ka prasība lietā T-532/10 ir atzīstama par nepieņemamu, jo tās priekšmets ir tāds pats kā lietā T-339/10.

73 Prasītāja *EFSA* argumentus apstrīd.

74 Šajā ziņā jākonstatē, ka prasības lietā T-339/10 priekšmets ir atcelt *EFSA* lēmumu noraidīt prasītājas piedāvājumu un piešķirt strīdīgās līguma slēgšanas tiesības citam pretendentam, kura piedāvājums ir ticis atzīts par labāku (skat. iepriekš 29. punktu). Prasības lietā T-532/10 priekšmets ir atcelt *EFSA* 2010. gada 15. septembra lēmumu, ar kuru ir atteikta piekļuve noteiktiem dokumentiem (skat. iepriekš 19. punktu). No tā izriet, ka prasībām lietā T-339/10 un lietā T-532/10 nav viens un tas pats priekšmets.

75 Tātad *EFSA* argumenti ir jānoraida un prasība lietā T-532/10 ir atzīstama par pieņemamu.

*Par prasījumu otrās daļas pieņemamību*

76 Savu prasījumu lietā T-532/10 otrajā daļā prasītāja lūdz Vispārējo tiesu noteikt *EFSA* pienākumu "iesniegt konfidenciālos dokumentus". Šajā ziņā jāuzskata, ka prasītāja vēršas pie Vispārējās tiesas ar lūgumu uzdot *EFSA* piešķirt piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem.

77 Taču jāatgādina, ka Vispārējā tiesa nav tiesīga dot rīkojumus Savienības iestādēm (skat. tostarp Vispārējās tiesas 1996. gada 12. novembra rīkojumu lietā T-47/96 *SDDDA*/Komisija, *Recueil*, II-1559. lpp., 45. punkts, un Vispārējās tiesas 1999. gada 9. septembra spriedumu lietā T-127/98 *UPS Europe*/Komisija, *Recueil*, II-2633. lpp., 50. punkts). Proti, saskaņā ar LESD 264. pantu Vispārējā tiesa var vienīgi atcelt apstrīdētu tiesību aktu. Pēc tam attiecīgajai iestādei saskaņā ar LESD 266. pantu ir jāveic pasākumi Vispārējās tiesas sprieduma izpildei (Vispārējās tiesas 1995. gada 24. janvāra spriedums lietā T-74/92 *Ladbroke Racing*/Komisija, *Recueil*, II-115. lpp., 75. punkts).

78 Tādēļ prasījumu lietā T-532/10 otrā daļa ir atzīstama par nepieņemamu.

*Par lietas būtību*

79 Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza vienu vienīgu prasības pamatu par to, ka esot pārkāpti Finanšu regulas 100. pants un Regula Nr. 1049/2001, neesot izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un pārkāpti pārskatāmības un tiesību uz piekļuvi dokumentiem principi, kā arī nepareizi izmantotas pilnvaras.

80 Ievadam prasītāja atgādina faktiskos un tiesiskos apstākļus, kas izklāstīti prasības lietā T-339/10 otrajā pamatā. Konkrēti, prasītāja būtībā apgalvo, ka tādēļ, ka *EFSA* neesot rīkojusies pārskatāmi un neesot sniegusi pamatojumu, tai nosūtītie dokumenti tai nav ļāvuši pārliecināties, vai ir tikusi ievērota procedūra un vai izvēlētais piedāvājums ir labākais. Turklāt replikas rakstā prasītāja apgalvo, ka atbilde, ko *EFSA* sniegusi 2010. gada 15. septembrī, esot saņemta pēc Īstenošanas kārtības 149. panta 2. un 3. punktā paredzētā piecpadsmit dienu termiņa beigām. Jautājumā konkrēti par tiesībām uz piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem prasītāja būtībā apgalvo, ka dokumenti, kurus pretendents iesniedz saistībā ar uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu, tiek vērtēti, salīdzinot šo piedāvājumu ar pārējo pretendentu piedāvājumiem. Izraudzītā pretendenta tiesības uz konfidencialitāti esot sekundāras attiecībā pret pārējo pretendentu tiesībām uz aizstāvību. Konkrēti, prasītāja sūdzas, ka tai nav bijusi piekļuve izraudzītā pretendenta iesniegtajam finansiālajam piedāvājumam. Tādejādi neesot sniegts pamatojums un esot izdarīta acīmredzama kļūdu vērtējumā. *EFSA* 2010. gada 15. septembra lēmums neļaujot konkrēti konstatēt, kāds kaitējums varētu tikt nodarīts izraudzītā pretendenta zinātībai, ja piekļuve tā piedāvājumam būtu bijusi atļauta. Izteiktais atteikums esot arī pilnvaru nepareiza izmantošana. Vienīgi izraudzītā pretendenta intereses aizsargājošā *EFSA* attieksme neesot atbilstīga neitralitātes un objektivitātes kritērijiem, kuriem būtu bijis jābūt galvenajiem. Turklāt ar *EFSA* rīcību šajā lietā izraudzītajam pretendentam esot radīta priekšrocība laikā un tā esot pretrunā pakalpojumu sniegšanas brīvībai, brīvībai veikt uzņēmējdarbību un noteikumiem par pārskatāmību publiskā iepirkuma līgumu jomā. Jautājumā par *EFSA* apgalvojumu, ka Regula Nr. 1049/2001 neesot piemērojama, prasītāja piebilst, ka uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu nosacījumiem ir jānodrošina, lai pretendents tiktu izraudzīts, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, un ka procedūra ir jārīko, ievērojot jau sākumā noteiktus noteikumus. Šajā lietā *EFSA* allaž esot norādījusi, ka piemērojamais tiesiskais regulējums ir rodams Regulā Nr. 1049/2001.

81 *EFSA* prasītājas argumentus apstrīd. Konkrēti, *EFSA* apgalvo, ka jautājumā par tiesībām uz piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem Regula Nr. 1049/2001 nav piemērojama un būtu jāievēro Finanšu regulā noteiktais.

82 Ievadam jāatgādina, ka savā 2010. gada 15. septembra lēmumā (skat. iepriekš 11. punktu) *EFSA* ir atsaukusies uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu un Finanšu regulas 100. panta 2. punktu.

83 Pirmkārt, ciktāl saistībā ar dažiem saviem argumentiem prasītāja apgalvo, ka esot pārkāpta Finanšu regula, tie ir jānoraida to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti saistībā ar prasību lietā T-339/10 (skat. iepriekš 32.–35. un 40.–49. punktu).

84 Savukārt prasītājas argumenti, ka atbilde, ko *EFSA* sniegusi 2010. gada 15. septembrī, esot saņemta pēc Īstenošanas kārtības 149. panta 2. un 3. punktā paredzētā piecpadsmit dienu termiņa beigām, ir acīmredzami nepamatoti, un nav pat vajadzības spriest par šo replikas posmā izvirzīto argumentu novēlotību. Proti, Īstenošanas kārtības 149. panta 2. un 3. punkta mērķis, kā tostarp izriet arī no Finanšu regulas 100. panta 2. punkta, ir ļaut noraidītajiem pretendentiem ne vairāk kā piecpadsmit kalendāro dienu laikā no rakstiska pieprasījuma saņemšanas dienas saņemt papildu ziņas par iemesliem, kādēļ to piedāvājums ir noraidīts, izraudzītā piedāvājuma raksturlielumiem un salīdzinošo izdevīgumu, kā arī līguma slēgšanas tiesības saņēmušā pretendenta nosaukumu. Taču šajā lietā nav strīda par to, ka iemeslus, kādēļ tās piedāvājums netika pieņemts, prasītājas un izraudzītā pretendenta piedāvājumu salīdzinājumu un šā pēdējā minētā nosaukumu *EFSA* prasītājai ir darījusi zināmus 2010. gada 31. maijā (skat. iepriekš 5. punktu), proti, pat pirms prasītāja bija vērsusies *EFSA*. Turklāt pēc prasītājas pieteikuma un termiņos, kas paredzēti Regulā Nr. 1049/2001, atbilstoši prasītājas

teiktajam prasītāja ir saņēmusi arī vērtēšanas ziņojuma un ar izraudzīto pretendentu noslēgtā līguma kopijas (skat. iepriekš 7. punktu) – dokumentus, kuri nav paredzēti Īstenošanas kārtības 149. panta 2. un 3. punktā. Ievērojot iepriekš izklāstīto, Vispārējā tiesa uzskata, ka *EFSA* ir izpildījusi tai saskaņā ar Īstenošanas kārtības 149. panta 2. un 3. punktu noteiktos pienākumus. Savukārt prasītājas arguments, ka *EFSA* sniegtā informācija neesot ļāvusi saprast iemeslus, kādēļ *EFSA* līguma slēgšanas tiesības piešķīrusi citam pretendentam, pārklājas ar jau prasības lietā T-339/10 otrajā pamatā apgalvoto un ir noraidāms to pašu iemeslu dēļ (skat. iepriekš 40.–49. punktu).

85 Otrkārt, *EFSA* arguments, ka Regula Nr. 1049/2001 konkrētajā lietā neesot piemērojama, ir jānoraida. Proti, pat ja tiktu pieņemts, kā apgalvo *EFSA*, ka Finanšu regulas 100. panta 2. punktā ir īpašs noteikums par piekļuvi dokumentiem, nav strīda par to, ka Regulai Nr. 1049/2001 un Finanšu regulai ir atšķirīgi mērķi un tajās nav rodams noteikums, kurā skaidri būtu paredzēts vienas pārākums pār otru. Tāpēc ir jānodrošina, lai katra no šīm regulām tiktu piemērota saderīgi ar otras piemērošanu un tādējādi tās varētu tikt piemērotas saskanīgi. Turklāt jānorāda, ka šajā lietā *EFSA* piekļuvi attiecīgajiem dokumentiem ir atteikusi, skaidri pamatodamās tostarp uz Regulu Nr. 1049/2001.

86 Treškārt, konkrēti jautājumā par Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanu konkrētajā lietā ir jāatgādina, ka atbilstoši minētās regulas preambulas pirmajam apsvērumam šī regula atbilst LES 1. panta otrajā daļā, kas iekļauta ar Amsterdamas līgumu, definētajam mērķim iezīmēt jaunu posmu ciešākas Eiropas tautu savienības izveidošanā, kurā lēmumu pieņemšana notiek, cik vien iespējams, atklāti un, cik vien iespējams, tuvinot to pilsoņiem. Minētās regulas preambulas otrajā apsvērumā ir atgādināts, ka sabiedrības tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem ir saistītas ar šo iestāžu demokrātisko raksturu (skat. Tiesas 2011. gada 21. jūlija spriedumu lietā C-506/08 P Zviedrija/*MyTravel* un Komisija, Krājums, I-6237. lpp., 72. punkts un tajā minētā judikatūra).

87 Tālab Regulas Nr. 1049/2001 mērķis, kā to liecina tās preambulas ceturtais apsvērums un tās 1. pants, ir piešķirt sabiedrībai tiesības uz iespējami plašāku piekļuvi iestāžu dokumentiem (skat. iepriekš 86. punktā minēto spriedumu lietā Zviedrija/*MyTravel* un Komisija, 73. punkts un tajā minētā judikatūra).

88 Protams, šīs tiesības tomēr ir pakļautas zināmiem ierobežojumiem, kas ir pamatoti ar sabiedrības vai privāto interešu apsvērumiem. Konkrētāk un atbilstoši minētās regulas 11. apsvērumam, tās 4. pantā ir paredzēts izņēmumu tiesiskais regulējums, kas iestādēm dod tiesības atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt kādām interesēm, kas ir aizsargātas ar šo pantu (skat. iepriekš 86. punktā minēto spriedumu lietā Zviedrija/*MyTravel* un Komisija, 74. punkts un tajā minētā judikatūra).

89 Tomēr, tā kā ar šiem izņēmumiem tiek izdarīta atkāpe no principa par iespējami plašāku sabiedrības piekļuvi dokumentiem, tie ir jāinterpretē un jāpiemēro šaurā nozīmē (skat. iepriekš 86. punktā minēto spriedumu lietā Zviedrija/*MyTravel* un Komisija, 75. punkts un tajā minētā judikatūra).

90 Tādējādi, ja attiecīgā iestāde nolemj atteikt piekļuvi dokumentam, kuru tai tiek lūgts publiskot, tai principā ir jāsniedz paskaidrojumi par to, kā piekļuve šim dokumentam varētu konkrēti un faktiski kaitēt interesēm, ko aizsargā kāds no Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem, uz kuru šī iestāde atsaucas. Turklāt šāda kaitējuma riskam ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tikai hipotētiskam (skat. iepriekš 86. punktā minēto spriedumu lietā Zviedrija/*MyTravel* un Komisija, 76. punkts un tajā minētā judikatūra). Tomēr attiecīgā Kopienu iestāde principā var pamatoties uz vispārējiem pieņēmumiem, kas attiecas uz noteiktām dokumentu kategorijām, ja līdzīgi vispārīgi apsvērumi ir attiecināmi uz tāda paša rakstura dokumentu publiskošanas pieteikumiem (skat. Tiesas 2010. gada 29. jūnija spriedumu lietā C-139/07 P Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, Krājums, I-5885. lpp., 53. un 54. punkts un tajos minētā judikatūra).

91 Turklāt Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzētajā gadījumā iestādei ir jāizvērtē, vai nepastāv prioritāras sabiedrības intereses, kas pamato pieprasīto dokumentu publiskošanu (Vispārējās tiesas 2010. gada 19. janvāra spriedums apvienotajās lietās T-355/04 un T-446/04 *Co-Frutta*/Komisija, Krājums, II-1. lpp., 123. punkts; šajā ziņā skat. arī Tiesas 2008. gada 1. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-39/05 P un C-52/05 P Zviedrija un *Turco*/Padome, Krājums, I-4723. lpp., 49. punkts).

92 Jāatgādina, ka šajā lietā *EFSA*, izvērtējusi attiecīgos dokumentus, prasītājas izteikto piekļuves pieteikumu daļēji apmierināja, nosūtot tai vērtēšanas ziņojuma un ar izraudzīto pretendentu noslēgtā līguma kopijas (skat. iepriekš 7. punktu). Iepazīstināšana ar šiem dokumentiem notika papildus un pēc tam, kad saskaņā ar Finanšu regulu bija norādīti prasītājas piedāvājuma noraidīšanas iemesli, izraudzītā pretendenta piedāvājuma raksturlielumi un izdevīgums, kā arī tā nosaukums (skat. iepriekš 5. punktu).

93 *EFSA* atteikums darīt zināmus noteiktus dokumentus attiecas tieši uz šajā uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūrā citu pretendentu iesniegtajiem piedāvājumiem. Šajā ziņā *EFSA* atsaucas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu kādas noteiktas fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu aizsardzībai.

94 No Vispārējā tiesā iesniegtajiem procesuālajiem rakstiem izriet, ka prasītāja īpaši apstrīd *EFSA* lēmumu tai nepiešķirt piekļuvi izraudzītā pretendenta piedāvājumam. Konkrēti, prasītāja savos procesuālajos rakstos norāda, ka tās piekļuves pieteikums attiecās uz "[izraudzītā pretendenta] iesniegtā piedāvājuma informāciju, kas ir būtiska attiecīgajai atlasei". Turklāt prasītāja ir paskaidrojusi, ka atteikums ļaut iepazīties ar izraudzītā pretendenta piedāvājumu ir "šīs tiesvedības priekšmets". Tātad prasītājas prasījumi lietā T-532/10 ir jāizprot tādējādi, ka tajos *EFSA* 2010. gada 15. septembra lēmumu tiek lūgts atcelt tiktāl, ciktāl tajā tiek atteikta piekļuve izraudzītā pretendenta piedāvājumam.

95 Pirmām kārtām, jākonstatē, ka dokumenti, attiecībā uz kuriem ir veikta atsauce uz izņēmumu, var ietilpt ar komerciālo interešu aizsardzību saistīta izņēmuma piemērojamības jomā. Tas tostarp izriet no pretendentu piedāvājumos ietvertās saimnieciskās un tehniskās informācijas.

96 Otrām kārtām, ir jāpārbauda, vai *EFSA* ir izvērtējusi, vai ar tādu dokumentu izpaušanu, kam ir piemērojams ar komerciālo interešu aizsardzību saistīts izņēmums, konkrēti un faktiski tiktu apdraudētas aizsargātās intereses.

97 Savā 2010. gada 15. septembra lēmumā *EFSA* ir uzsvērusi apstākli, ka piedāvājumu noformēšanas kārtība un formulējums, raksturīgais noformējums un uzņēmumu zinātība piedāvājumu sagatavošanas jautājumā ir specifiski un prasa ieguldījumus gan finansiālā, gan cilvēkresursu ziņā. *EFSA* ir paskaidrojusi, ka šis secinājums būtu attiecināms uz konkrēto lietu, jo ir ārkārtīgi svarīgi, lai piedāvātie pakalpojumi būtu pielāgoti *EFSA* vajadzībām. Tādēļ pretendentiem esot bijusi tiesiska interese liegt attiecīgo dokumentu publiskošanu, vēl jo vairāk – faktiskajiem vai iespējamajiem konkurentiem. Attiecībā uz šo pēdējo jautājumu *EFSA* ir piebildusi, ka pakalpojumi, par kuriem bija attiecīgais uzaicinājums iesniegt piedāvājumu, nākotnē var tikt piedāvāti citām struktūrām vai uzņēmumiem, vai pat pašai *EFSA*.

98 2010. gada 15. septembra lēmuma formulējumā ir redzams, ka *EFSA* ir uzskatījusi, ka pastāv vispārējs pieņēmums, ka ar citu pretendentu piekļuvi pretendentu piedāvājumiem principā tiktu aizskartas aizsargātas intereses.

99 Šajā ziņā vispirms jānorāda, ka tehniskajās specifikācijās, kā *EFSA* to pamatoti būtībā ir norādījusi savā 2010. gada 15. septembra lēmumā, bija ietvertas specifiskās *EFSA* prasības, kas nozīmēja, ka no pretendentiem tika gaidīta attiecīgajām vajadzībām pielāgota atbilde. Turklāt tas ir redzams arī piedāvājumā, kuru iesniegusi prasītāja un kas ir pievienots prasības pieteikumam šajā strīdā. Šis piedāvājums ir izklāstīts tā, lai precīzi atbildētu uz *EFSA* uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu, ir pasniegts specifiski un ietver uzņēmumam raksturīgo informāciju, kas ļauj izcelt tā lietpratību. Šajos apstākļos ir jāuzskata, ka to specifiskā formulējuma, pasniegšanas veida un izceltās lietpratības dēļ

attiecīgie piedāvājumi liecina par pretendentu specifisko zinātību un vairo to piedāvājumu vienreizīgumu un pievilcīgumu tādās uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu procedūrās kā šī, kuras tiek rīkotas ar mērķi izraudzīties piedāvājumu pēc tam, kad tostarp ir veikts salīdzinošs iesniegto piedāvājumu izvērtējums (šajā ziņā par uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu skat. Vispārējās tiesas 2010. gada 21. oktobra spriedumu lietā T-439/08 *Agapiou Joséphidès*/Komisija un *EACEA*, Krājumā nav publicēts, 127. punkts). Turklāt, kā savā lēmumā norādījusi arī *EFSA*, šajā lietā aplūkotie pakalpojumi var tikt piedāvāti arī citām struktūrām vai pat pašai *EFSA*, ciktāl ar izraudzīto pretendentu līgums ir noslēgts uz noteiktu laiku. Tātad nebūtu izslēdzams, ka prasītāja no jauna varētu būt sāncensībā ar citiem pretendentiem, konkrēti – izraudzīto pretendentu, kādā jaunā uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu, ko rīkotu *EFSA* un kas attiektos uz līdzīgiem pakalpojumiem. Tādējādi pretendentu piedāvājumi, it īpaši izraudzītā pretendenta piedāvājums, kā savā lēmumā pamatoti norādījusi *EFSA*, nav jādara zināmi faktiskajiem vai iespējamajiem konkurentiem.

100 Turklāt jāuzsver, ka pretendentu piedāvājumu aizsardzība attiecībā pret pārējiem pretendentiem ir saskaņā ar atbilstīgajiem Finanšu regulas, tostarp tās 100. panta 2. punkta, noteikumiem, kurus savā 2010. gada 15. septembra lēmumā ir minējusi arī *EFSA* un kuros iesniegtos piedāvājumus nav paredzēts izpaust, arī saņemot noraidīto pretendentu rakstisku pieteikumu (jautājumā par izraudzītā piedāvājuma izpaušanu skat. iepriekš 49. punktā minēto rīkojumu lietā *Evropaïki Dynamiki*/EVA, 39. punkts un tajā minētā judikatūra). Šis ierobežojums izriet no Savienības noteikumu publiskā iepirkuma līgumu jomā mērķa, kas ir balstīts uz netraucētas konkurences nodrošināšanu. Šī mērķa sasniegšanai ir svarīgi, lai līgumslēdzējas iestādes vai nu kādā šobrīd notiekošā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, vai vēlākās procedūrās neizpaustu tādu informāciju saistībā ar publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, kuras saturs varētu tikt izmantots konkurences izkropļošanai. Turklāt, ņemot vērā gan to raksturu, gan Savienības tiesiskā regulējuma šajā jomā sistēmu, publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru pamatā ir uzticamības attiecības starp līgumslēdzējām iestādēm un komersantiem, kas piedalās šajās procedūrās. Komersantiem ir jāvar iesniegt šīm līgumslēdzējām iestādēm visu informāciju, kas tām var būt noderīga līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, neraizējoties, ka tās trešajām personām nodos tādu informāciju, kuras izpaušana varētu kaitēt minētajiem komersantiem (pēc analoģijas skat. Tiesas 2008. gada 14. februāra spriedumu lietā C-450/06 *Varec*, Krājums, I-581. lpp., 34.–36. punkts). Vienlīdz jāuzsver, ka, ņemot vērā Finanšu regulas 100. panta 2. punktā noteikto, noraidītajiem pretendentiem ir iespējams uzzināt izraudzītā piedāvājuma raksturlielumus un salīdzinošo izdevīgumu, kā arī līguma slēgšanas tiesības saņēmušā pretendenta nosaukumu.

101 No visa iepriekš izklāstītā izriet, ka *EFSA*, būtībā uzskatīdama, ka pastāv vispārējs pieņēmums, ka ar citu pretendentu piekļuvi pretendentu piedāvājumiem principā tiktu aizskartas aizsargātas intereses, nav pieļāvusi kļūdu. Nekas prasītājas sniegtajā informācijā neļauj uzskatīt, ka šajā lietā uz izpaust lūgtajiem dokumentiem šis pieņēmums neattiektos.

102 Turklāt jautājumā konkrēti par izraudzītā pretendenta iesniegto saimniecisko piedāvājumu, ar kuru prasītāja neesot varējusi iepazīties, jāatgādina, kā tas konstatēts arī lietā T-339/10, ka prasītāja ar šo piedāvājumu varēja iepazīties dokumentos, kurus tai darījusi zināmus *EFSA* (skat. iepriekš 34. punktu). Vienlīdz ir jānoraida arī prasītājas šajā ziņā izvirzītais arguments, ka *EFSA* lēmumā neesot sniegts pamatojums vai ka *EFSA* esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

103 Trešām kārtām, prasītāja Vispārējā tiesā nav izvirzījusi nevienu detalizētu argumentu, ar kuru tiktu uzskatāmi parādīts, ka *EFSA*, uzskatīdama, ka nepastāv prioritāras sabiedrības intereses, kas pamatotu pieprasīto dokumentu publiskošanu saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu, būtu pieļāvusi kļūdu. Katrā ziņā *EFSA* savā 2010. gada 15. septembra lēmumā pareizi ir norādījusi, ka prasītājas interese attiecībā uz publiskošanu un pārskatāmību šajā lietā ir tikusi pilnībā apmierināta, nosūtot tai iepriekš 5. un 7. punktā minētos dokumentus. Jautājumā par prasītājas *EFSA* norādīto vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu pietiek vien konstatēt, ka šim apgalvojumam nevar piekrist, jo izraudzītā pretendenta piedāvājums nav ticis darīts zināms pārējiem noraidītajiem pretendentiem.

104 Ceturtām kārtām, jautājumā par prasītājas apgalvojumu, ka esot nepareizi izmantotas pilnvaras, jo, aizsargājot pretendentu piedāvājumus, tiekot aizsargāts to "dominējošais stāvoklis" tirgū, jānorāda, ka šis apgalvojums ne vien nav pamatots ar kādu detalizētu informāciju, bet tas ir arī pretrunā faktam, ka ar publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām saistītās informācijas neizpaušana atbilst mērķim nodrošināt netraucētas konkurences īstenošanu (skat. iepriekš 100. punktu). Tāpēc prasītājas apgalvojumi šajā ziņā ir jānoraida.

105 Ievērojot visu iepriekš izklāstīto, ir jāuzskata, ka *EFSA* lēmums nedarīt zināmu prasītājai izraudzītā pretendenta piedāvājumu nekādā ziņā nav prettiesisks.

106 Tādēļ vienīgais prasītājas celtais prasības pamats un līdz ar to prasība lietā T-532/10 ir pilnībā jānoraida.

**Par tiesāšanās izdevumiem**

107 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt *EFSA* tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

**1) prasības noraidīt;**

**2) *Cosepuri Soc. Coop. pA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Forwood Dehousse Schwarcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2013. gada 29. janvārī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture ..... 1

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi ..... 3

Juridiskais pamatojums ..... 4

1. Par prasību lietā T-339/10 ..... 4

Par prasījumiem atcelt konkursa procedūru ..... 4

Par prasījumu atcelt konkursa procedūru pieņemamību ..... 4

Par lietas būtību ..... 5

– Par pirmo prasības pamatu – Finanšu regulas 89. panta, labas pārvaldības, pārskatāmības un izsludināšanas, kā arī tiesību uz piekļuvi dokumentiem principu pārkāpumu ..... 5

– Par otro prasības pamatu – Finanšu regulas 100. panta, Regulas Nr. 1049/2001 pārkāpumu, pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, kā arī pārskatāmības un tiesību uz piekļuvi dokumentiem principu pārkāpumu ..... 7

– Par trešo prasības pamatu – Finanšu regulas 100. panta un tehnisko specifikāciju pārkāpumu, kā arī pienācīga pamatojuma nesniegšanu ..... 9

Par kaitējuma atlīdzināšanas prasījumiem ..... 11

2. Par prasību lietā T-532/10 ..... 12

Par prasības pieņemamību ..... 12

Par prasījumu otrās daļas pieņemamību ..... 12

Par lietas būtību ..... 13

Par tiesāšanās izdevumiem ..... 17